

Clișeele exprimă o generalizare artificială, care ignoră diversitatea lumii sociale și naturale. Cuvântul clișeu trimite la ideea de banalitate, de repetare excesivă, la la uzură sau rutină. Adesea, unii nu reușesc să amelioreze achizițiile învățării din cauza rutinei pe care nici măcar nu o conștientizează.

Unul dintre clișeele întâlnite este **unicitatea exemplului** – este reprodus la clasă același exemplu, care la un moment dat se „tocește” până la a deveni banal și neadecvat intereselor elevilor. Elevii tratează superficial asemenea exemple, deoarece nu au legătură cu experiența lor. Pentru depășirea acestui clișeu:

- trebuie depășită convingerea că lecțiile nu se pot desfășura decât în spațiul clasei, în organizarea clasică;
- permite organizarea unor forme de activitate atât de diverse;
- poate fi ușor pusă în practică în spații exterioare, sub forma activităților outdoor.

Orice dezbatere sau joc de rol se poate desfășura și fără a sta pe scaun, micile schimbări creând elevilor impresia de „altceva”, de ieșire din rutină, ceea ce va duce la o motivare mai puternică.

În raportarea la programa școlară și la organizarea activității didactice se întâlnește și următorul clișeu: **considerarea școlar ca principalul document-sursă** în activitatea didactică, în detrimentul programei școlare. Soluții posibile pentru depășirea acestui clișeu ar putea fi:

- elaborarea planificării calendaristice și a unităților de învățare fără manual în față;
- utilizarea unor surse variate pentru studiul istoriei.

Unul dintre clișeele îl reprezintă **schema lecției scrisă de profesor pe tablă și pe caiete, fără întrebări adresate elevilor** – predarea bazată pe / expunerea informațiilor. Pentru depășirea acestui clișeu, propunem:

- predarea noului conținut, de la informațiile pe care le dețin elevii din experiența anterioară, schimbând informații cu colegii de clasă, căutând informații din alte surse;
- lucrul cu resurse, instrumente și materiale didactice specifice disciplinei (inclusiv aplicații digitale).

De cele mai multe ori, profesorul ar trebui să fie doar ghidul pentru aceste activități, un „facilitator” și un ajutor în caz de nevoie.

Elevilor li se cere să urmeze dat, fără a li se da posibilitatea să își manifeste liber imaginația, creațivitatea.

Un alt clișeu constă în **rolul și locul privilegiat al manualului în activitatea didactică**. Manualul reprezintă doar un instrument care funcționează (parțial, selectiv) ca resursă și element de reper pentru elevi, în principal în activitatea de acasă. Cadrul didactic se raportează la programă – competențele acestora au caracter obligatoriu și sunt urmărite în activitatea zilnică la clasă.

Un clișeu didactic întâlnit în cadrul orelor de *Matematică* este acela de a **teoria** (definiții, algoritmul de calcul). Cauza care stă la baza acestui clișeu este că nu se pune accent pe caracterul practic-aplicativ al predării matematicii. Ca soluții, propunem asocierea cu situații relevante, manipularea de obiecte concrete, învățarea prin

prelegere, modelul, manualului, memora șablon, descoperire, standard, profesori